

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og konkursloven. (Ophævelse af lov om særlig indkomstskat m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Socialdemokratiet støtter, at lov om særlig indkomstskat ophæves, og at lovbestemmelserne overføres til ligningsloven og nogle andre love.

Lov om særlig indkomst er blevet udhulet i tidens løb, idet en række af dens bestemmelser er overført til andre love. Loven anvendes i dag derfor alene på begrænsede områder, f.eks. genvundne fradrag ved salg af skibe og driftsmidler, genvundne afskrivninger på bygninger og installationer samt kapitalgevinster.

Hædersgaver og engangsindtægter vil fremover blive beskattet efter de samme regler som f.eks. jubilæumsgratialer, dvs. med et bundfradrag på 6.000 kr. og beskatning af 70 pct. af det resterende beløb.

Ved ophævelsen af loven sker der en videreførelse af det arbejde, der blev igangsat i forbindelse med skattereformens vedtagelse i 1993, hvor man forsøgte at skabe symmetri mellem fradrag og indtægter på selvangivelsen. Denne symmetri er fornuftig, idet den forhindrer, at der skabes fortjenester ved at foretage fradrag i den høje ende af skatteskalaen og lade indkomsten beskattes i den lave ende. Det finder de fleste ganske fornuftigt, men de, der på den måde har skaffet sig en fortjeneste, er måske knap så begejstrede.

Mange glæder sig vel netop i disse dage over skattereformen fra 1993, nu hvor de nye skattekort for 1995 er taget i brug. Den enkelte får en større lønudbetaling, altså en lavere personskat, men det gør det også nødvendigt at regulere på andre områder.

Peter Brixtofte (V):

Dette lovforslag afskaffer en eksisterende lov og en skat på særlig indkomst, og begge dele lyder jo umiddelbart forjættende for en Venstremand. Men forslaget lader alene den såkaldte særlige indkomstskat forsvinde som begreb, og i stedet

skal der indføres almindelig indkomstskat af de berørte indkomsttyper.

For at starte lidt positivt er det naturligvis sandsynligt, at det bliver enklere for skatteyderne, at der kun skal udfyldes og behandles én selvangivelse. Men vi halvgamle med en forholdsvis god hukommelse opfatter løfter om forenklinger fra skiftende socialdemokratiske skatteministre med en vis skepsis. Vi kan godt huske, at daværende statsminister Jens Otto Krag ved valget i 1966 udarbejdede en socialdemokratisk valgannonce, der lovede, at selvangivelsen skulle smides i skraldespanden, når vi fik kildeskat. Men i stedet fik vi to selvangivelser, nemlig en forskudsopgørelse og en slutligningsopgørelse.

Nuvel, i dag er det nok blevet lidt lettere rent teknisk, men til gengæld helt uforståeligt for almindelige mennesker. Der er bruttoskat, bundskat, mellemskat, topskat, 6 pct.s-skat – som rent faktisk ikke er en 6 pct.s-skat – kirkeskat, kommuneskat, amtsskat og masser af forskellige indtægtsgrænser.

Man skulle også kende Venstre dårligt, hvis man ikke ved, at der vokser skepsis over for forslaget frem i ethvert Venstresind, når forenklingen besynderligt nok fører til en højere skat. Alene i 1996 drejer det sig om et plus på 80 mio. kr., og så vidt man kan læse, bliver provenuet sandsynligvis større herefter. Og vi må huske – det husker vi i hvert fald i Venstre – at et plus hos det offentlige har den uundgåelige bivirkning, at der opstår et tilsvarende minus hos borgerne.

Der er altså nogle, der skal betale for, at det endnu en gang skal være enklere at være dansk skatteborger, og de, der skal betale, er først og fremmest dem, der skal beskattes af genvundne afskrivninger; her sættes skatten op fra 50 pct. til op mod 65 pct. Efter min bedste overbevisning sker det endda med tilbagevirkende kraft i forhold til allerede trufne dispositioner.

Jeg kan også sige på Venstres vegne, at selv om vi ikke kan henvise til noget i finanslovaftalen, hvoraf det klart fremgår, at man ikke må fremsætte et sådant lovforslag, mener vi, det er imod ånden i finanslovaftalen, at man indfører ekstra skatter for erhvervslivet, som berører indkomståret 1995. Uanset om man først skal betale skatten i 1996, vedrører den en indtjening i 1995.

Efter Venstres opfattelse er lovforslaget derfor erhvervsskadeligt; det rammer mange virksomheder og det oven i købet i en tid, hvor vi